

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 3275/93 НА СЪВЕТА

от 29 ноември 1993 година

с който се забранява удовлетворяването на искове относно договори и сделки, чието изпълнение е засегнато от Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и от други свързани с нея резолюции

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 228А от него,

като взе предвид общата позиция, приета от Съвета на Европейския съюз на 22 ноември 1993 г.,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че чрез Регламент (ЕИО) № 945/92¹ и Регламент (ЕО) № 3274/93², Общността е приела мерки, които възпрепятстват търговския обмен между Общността и Либия;

като има предвид, че вследствие на ембаргото срещу Либия икономическите оператори на Общността и на трети страни са изложени на риска от искове на Либия,

като има предвид, че Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации е приел Резолюция 883 (1993) на 11 ноември 1993 г., която разглежда в параграф 8, исковете, предявени от Либия, във връзка с договорите и сделките, чието изпълнение е засегнато от приетите мерки от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации съгласно Резолюция 883 (1993) и свързани с нея резолюции;

като има предвид, че е необходимо икономическите оператори да бъдат постоянно защитени против подобни искове и да се попречи на Либия да получи компенсации за отрицателните последици от ембаргото;

като има предвид, че Общността е постигнала съгласие, че Либия трябва изцяло да спазва разпоредбите на параграф 8 на Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и смята, че при решаване дали да бъдат смекчени или премахнати приетите мерки срещу Либия, е необходимо да се държи сметка в частност за всяко неспазване от страна на Либия на параграф 8 от Резолюция 883 (1993),

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

¹ ОВ L 101, 15. 4. 1992 г., стр. 53.

² Виж стр. 1 от настоящия *Официален вестник*

Член 1

По смисъла на настоящия регламент:

1. „договор или сделка” означава всяка сделка, независимо от формата на сключване и приложимия закон, които обхващат един или повече договори или подобни задължения между едни и същи или различни страни; за тази цел терминът „договор” включва всяко обезпечение, парична гаранция, компенсация или кредит, правно обвързани или не, както и всяка разпоредба, която се отнася за тях, произтичащи от подобна сделка или свързани с нея;

2. „иск” означава всеки иск, потвърден или не в съдебно производство, предявен преди или след датата на влизане в сила на настоящия регламент и свързан с изпълнението на договор или на сделка, по-специално:

а) иск за изпълнение на всяко задължение, произтичащо или свързано с даден договор или сделка;

б) иск за удължаване на сроковете или плащане на обезпечение, парична гаранция или компенсация под всякаква форма;

в) иск за обезщетение, който се отнася до договор или сделка;

г) насрещен иск;

д) иск за признаване или за влизане в сила, включително чрез екзекватура, на съдебно решение, на арбитражно решение или на еквивалентно решение, независимо от мястото, където се били произнесени;

3. „мерки, приети съгласно Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и други свързани с нея резолюции” означава мерките на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации или мерките, приети от Европейската общност, или от всяка друга държава, всяка страна или всяка международна организация, съгласно или във връзка с прилагането на съответните решения на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации или на всяко действие, разрешено от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, относно възпрепятстването на определена част от търговския обмен с Либия;

4. „физическо или юридическо лице в Либия”:

а) Държавата Либия или всеки държавен орган на тази държава;

б) всеки либийски гражданин;

в) всяко юридическо лице, чието седалище или централно управление се намира в Либия;

г) всяко юридическо лице, пряко или непряко контролирано от едно или повече от упоменатите по-горе лица.

д) всяко лице, което предявява иск чрез или в полза на физическо или юридическо лице, упоменато в букви а), б), в) или г).

Без да се накърнява член 2, изпълнението на договор или сделка, се разглежда като засегнато от мерките, предприети съгласно Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързани с нея резолюции, когато съществуването или съдържанието на иска са пряк или косвен резултат от тези мерки.

Член 2

1. Забранява се удовлетворяването или предприемането на каквито и да е стъпки за удовлетворяване на иск, предявен от:

а) всяко физическо или юридическо лице в Либия или от физическо или юридическо лице, които действат чрез посредничеството на физическо или юридическо лице в Либия;

б) всяко физическо или юридическо лице, действащо пряко или косвено от името или в полза на едно или повече физически или юридически лица в Либия;

в) всяко физическо или юридическо лице, което се ползва от цесия на права или което на друго основание предявява иск чрез или от името на едно или повече физически или юридически лица в Либия;

г) всяко друго физическо или юридическо лице, посочени в параграф 8 от Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации;

д) всяко физическо или юридическо лице, което предявява иск, произтичащ от изпълнението или във връзка с плащането на обезпечение, парична гаранция или компенсация на едно или повече от посочените по-горе физически или юридически лица,

в съответствие или във връзка с договор или сделка, чието изпълнение е засегнато, пряко или косвено, изцяло или частично, от приетите мерки, съгласно Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции.

2. Забраната, визирана в параграф 1 се прилага в рамките на Общността, както и по отношение на всички граждани на държавите-членки и по отношение на всяко регистрирано или учредено юридическо лице съгласно законодателството на дадена държава-членка.

Член 3

Без да се накърняват приетите мерки, съгласно Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции, член 2 не се прилага по отношение на:

а) исковете относно договори или сделки, с изключение на всяко обезпечение, парична гаранция или компенсация, при които физическите или юридическите лица, визирани в член 2, докажат пред съдебен орган на дадена държава-членка, че искът е бил приет от страните преди приемането на мерките, съгласно Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции и че тези мерки не са оказали влияние върху съществуването или съдържанието на иска;

б) исковете за плащане по застрахователен договор, отнасящ се за събитие възникнало преди приемането на мерките, визирани в член 2, или по застрахователен договор в държава-членка, в която такова застраховане е задължително в съответствие с нейното законодателство ;

в) исковете за плащане на парични суми, внесени по сметка, чието плащане е било блокирано по силата на мерките, визирани в член 2, при условие, че плащането не се отнася за суми, внесени като обезпечения по договори, посочени в упоменатия член;

г) исковете относно трудови договори, които се уреждат от законодателството на дадена държава-членка;

д) исковете относно заплащането на стоки, за които визираните лица в член 2 докажат пред съдебен орган на дадена държава членка, че са били изнесени преди приемането на съответните мерки съгласно Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции и че тези мерки не са имали въздействие върху наличието или съдържанието на иска;

е) исковете относно суми, за които визираните физически или юридически лица в член 2 са доказали пред съдебен орган на дадена държава-членка, че се дължат в качеството на заем, направен преди приемането на съответните мерки съгласно Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързаните с нея резолюции, и че тези мерки не са оказали влияние върху съществуването или съдържанието на иска;

при условие, че искът не включва сума, под формата на лихви, такси или други подобни, като компенсация от факта, че вследствие на тези мерки, изпълнението не е извършено съгласно предвиденото в съответния договор или сделка.

Член 4

Във всяко производство за принудително изпълнение по даден иск, тежестта на доказване, че удовлетворяването на иска не е забранено от член 2, пада върху лицето, което иска принудително изпълнение по този иск.

Член 5

Всяка държава-членка определя санкциите, които се прилагат при нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент.

Член 6

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага от 1 декември 1993 г., 00.01 часа, Източен часови пояс в Ню Йорк.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 29 ноември 1993 година.

За Съвета:
Председател
G. COÛME